

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 172/14
v Luxemburgu 11. decembra 2014

Rozsudok vo veci T-251/11
Rakúsko/Komisia

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie Komisie, podľa ktorého je čiastočné oslobodenie od povinnosti nakupovať zelenú elektrinu, ktoré chce Rakúsko priznať energeticky náročným podnikom, zakázanou štátnou pomocou

Smernica o obnoviteľných zdrojoch energie¹ stanovuje, že do roku 2020 členské štáty musia splniť záväzné národné ciele, pokiaľ ide o podiel energie vyrobenej z obnoviteľných zdrojov na hrubej konečnej spotrebe energie. Tieto ciele stanovuje smernica, ale ponechala členským štátom možnosť výberu prostriedkov, ktoré použijú na ich dosiahnutie.

Nato, aby Rakúsko dosiahlo svoj národný cieľ 34 %, v roku 2008 zmenilo zákon o zelenej elektrine. Nové znenie zákona zaručuje každému výrobcovi zelenej elektriny možnosť predat' celé množstvo zelenej elektriny za fixnú cenu. Táto cena je vyššia ako trhovú cenu elektriny a každý rok ju stanovuje spolkové ministerstvo hospodárstva. Výkup vykonáva stredisko pre nákup a predaj zelenej elektriny, ktorého funkcie v rámci koncesie plní súkromná akciová spoločnosť Abwicklungsstelle für Ökostrom AG (ďalej len „ÖMAG“).²

Náklady vynaložené spoločnosťou ÖMAG na nákup zelenej elektriny sa prenášajú na spotrebiteľa elektriny dvoma rôznymi spôsobmi. Každý konečný spotrebiteľ zapojený do verejnej siete musí nezávisle od svojej spotreby platiť ročný poplatok, ktorého výška môže byť od 15 do 15 000 eur v závislosti od úrovne zapojenia do siete. Distribútori elektriny potom majú povinnosť kúpiť od spoločnosti ÖMAG celé množstvo zelenej elektriny za fixnú cenu stanovenú predpisom. Tieto zvýšené náklady môžu preniesť na svojich zákazníkov.

Ustanovením zákona o zelenej elektrine, ktoré zatiaľ nenadobudlo platnosť, chce Rakúsko zaviesť osobitný režim pre energeticky náročné podniky.³ Tieto podniky sú totiž považované za podniky osobitne postihnuté doplácaním na zelenú elektrinu a musia obzvlášť čeliť medzinárodnej konkurencii. Platby, ktoré musí energeticky náročný podnik odvádzať spoločnosti ÖMAG, sú tak obmedzené na sumu zodpovedajúcu 0,5 % čistej hodnoty výroby za predchádzajúci kalendárny rok. Obmedzenie povinnosti kupovať elektrinu pre tieto podniky nemá vplyv na celkovú sumu, ktorú spoločnosti ÖMAG zaplatia distribútori elektriny, lebo sa mení iba rozloženie tejto sumy medzi rôzne kategórie konečných spotrebiteľov.

Podľa Komisie sú síce opatrenia v prospech výrobcov zelenej elektriny, ktoré stanovuje rakúsky zákon, štátnou pomocou, ale sú zlučiteľné s usmerneniami o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, s. 16).

² Z rozhodnutia Komisie vyplýva, že 49,6 % akcií spoločnosti ÖMAG vlastní akcionári patriaci do verejného sektora a 50,4 % akcionári patriaci do súkromného sektora. Podľa toho istého rozhodnutia nemá Komisia k dispozícii žiadnu informáciu o tom, že by akcionári patriaci do verejného sektora ovládali (či aspoň spoločne ovládali) spoločnosť ÖMAG.

³ Treba podotknúť, že podobný režim už bol použitý v rámci pomoci, ktorej výška nedosahuje limit, od ktorého je potrebné pomoc oznamovať Komisii (pravidlá *de minimis*).

Komisia naopak v rozhodnutí z 8. marca 2011 konštatovala, že osobitný režim pre energeticky náročné podniky je štátnou pomocou nezlučiteľnou s vnútorným trhom. Dospela k záveru, že túto pomoc nie je možné odsúhlasiť.⁴

Rozsudkom z dnešného dňa Všeobecný súd Európskej únie zamietol žalobu Rakúska proti tomuto rozhodnutiu.

Podľa Všeobecného súdu Komisia správne kvalifikovala režim čiastočného oslobodenia energeticky náročných podnikov ako štátnu pomoc.⁵

Komisia sa konkrétne nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že toto čiastočné oslobodenie zahŕňa využívanie štátnych prostriedkov. Povinný doplatok na zelenú elektrinu, ktorý stanovuje zákon o zelenej elektrine, je totiž možné považovať za parafiskálnu daň. ÖMAG nekoná na vlastný účet ani z vlastnej vôle, ale pod prísny dohľad štátu ako držiteľka koncesie a správkyňa pomoci priznanej výrobcom zelenej elektriny zo štátnych zdrojov. Komisia teda správne konštatovala, že predmetné čiastočné oslobodenie so sebou prináša ďalšie výdavky pre štát, keďže akékoľvek zníženie sumy dane, ktorú majú energeticky náročné podniky povinnosť odviesť, je možné považovať za stratu štátneho príjmu. Všeobecný súd okrem toho zdôrazňuje, že režim pomoci pre zelenú energiu, ako aj režim oslobodenia energeticky náročných podnikov bol zavedený zákonom a je teda možné pripísať ho štátu.

Komisia takisto správne dospela k záveru, že predmetné čiastočné oslobodenie je selektívne: toto opatrenie totiž zavádza rozdiely medzi podnikmi, ktorých skutková a právna situácia je z hľadiska stanoveného cieľa porovnateľná, pričom tieto rozdiely nevyplývajú z povahy a štruktúry dotknutého režimu výdavkov.

Všeobecný súd rovnako ako Komisia zastáva názor, že predmetná štátna pomoc nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Táto pomoc je konkrétne nezlučiteľná s usmerneniami o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia⁶. Je pravda, že na rozdiel od tvrdení Komisie sa usmernenia na dotknutú pomoc vzťahujú. Komisia však v rámci svojej analýzy správne konštatovala, že pomoc nespĺňa podmienky stanovené v usmerneniach na to, aby bolo možné považovať ju za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Všeobecný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že predmetné čiastočné oslobodenie nereflektuje harmonizáciu daní v Únii v oblasti obnoviteľnej energie.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

⁴ Rozhodnutie 2011/528/EU o štátnej pomoci vo veci C 24/09 (ex N 446/08) – Štátna pomoc pre energeticky náročné podniky, zákon o ekoenergii, Rakúsko (Ú. v. EÚ L 235, s. 42).

⁵ Takáto kvalifikácia platí, ak sú splnené štyri podmienky: po prvé musí ísť o zásah štátu alebo zo štátnych prostriedkov. Po druhé musí byť tento zásah schopný ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí príjemcu zvýhodňovať. Po štvrté musí narušovať hospodársku súťaž alebo hroziť, že ju naruší.

⁶ Ú. v. EÚ C 82, 2008, s. 1.